МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ ТА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

«ДОСЯГНЕННЯ СУЧАСНОЇ МЕДИЧНОЇ ТА ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ НАУКИ – 2022»

4 лютого 2022 року

ЗАПОРІЖЖЯ – 2022

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

ГОЛОВА ОРГКОМІТЕТУ:
ректор ЗДМУ, Заслужений діяч науки і техніки України, проф. Колесник Ю.М.

ЗАСТУПНИКИ ГОЛОВИ:
проректор з наукової роботи, Заслужений діяч науки і техніки України, проф. Туманський В.О.;
голова Координаційної ради з наукової роботи студентів, проф. Бєленічев І.Ф.;
голова наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів і молодих вчених, проф. Павлов С.В.;
секретар Координаційної ради з наукової роботи студентів, ст. викл. Абросімов Ю.Ю.;
голова студентської ради ЗДМУ Федоров А.І.

ЧЛЕНИ ОРГКОМІТЕТУ:
заступник голови студентської ради Будагов Р.І.; голова навчально-наукового сектору студентської ради Єложенко І.Л.

SPREADING OF AMEBIASIS IN SEVERAL STATES OF INDIA

Manjunath G.Kr.
Scientific supervisor: Hulina O.S.
Department of Medical Biology, Parasitology and Genetics
Zaporizhzhia State Medical University

Amebiasis, an infection by protozoa Entamoeba histolytica, is appraised as the third leading parasitic cause of human mortality after malaria and schistosomiasis, causing 40 thousand to 100 thousand deaths annually. It can be asymptomatic or manifest a wide variety of presentation and hence its diagnosis of the pathogenic from the non-pathogenic is quite challenging. Diagnosis is also often difficult due to the similarity in the structure of non-pathogenic parasites of the same species.

The aim is to analyze current reliable data about the spread of amebiasis in the states of India.

Materials and methods. Scientific literature sources of foreign authors were analyzed who studied the spread of amebiasis in the states of India.

Results. The research was conducted in several states of India from 2016 to 2019. Only data in which patients underwent PCR testing were used for the study. Other tests may be false positive because direct examination of fecal samples has low sensitivity and specificity due to cross-contamination with different parasites of the same species. Among the 1260 fecal samples collected from the four North Eastern states viz., Assam, Meghalaya, Manipur and Tripura at the level of community health care units and hospitals, highest E. histolytica prevalence was recorded in Assam 18.2% (95% CI = 15.2, 21.6), followed by 11.7% (95% CI = 7.7, 17.2) in Manipur, 10.2% (95% CI = 6.5, 15.3) in Meghalaya, while 8.2% (95% CI = 5.3, 12.3) in Tripura had the least. Studies have shown that the intensity of the intestinal parasitic infections are significantly higher in children. However, the results did not show any significant differences in the prevalence of E. histolytica infection when compared between sexes.

Conclusions. Most epidemiologic studies in developing countries carried out for amoebiasis is either based on microscopy alone or culture/ microscopy used as a screening tool, have poor sensitivity and

specificity and thus fails to figure out its true magnitude. The purpose of this study was to assess the true prevalence of amoebiasis in selected states of India using DNA based screening technique followed by PCR assay for species discrimination.